

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΤΜΗΜΑ Α4**

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19
Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα
Τηλέφωνο : 213 1604526
ΦΑΞ : 213 1604567

Καλλιθέα, 01/09/2016

Αριθμός απόφασης: 2816

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :
 - α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170).
 - β. Της αριθ. Δ6Α1118225 ΕΞ 2013/24.07.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 1893) «Καθορισμός της διάρθρωσης και των αρμοδιοτήτων της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, καθώς και απαραίτητων λεπτομερειών λειτουργίας αυτής».
 - γ. Της αριθ. Δ6Α1198069 ΕΞ 2013/30.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 3367) «Μετονομασία και ανακαθορισμός των αρμοδιοτήτων και της εσωτερικής διάρθρωσης της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών».
 - δ. Της ΠΟΛ 1002/31.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 55/16-1-2014).
2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.
3. Την αριθ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759 / τ. Β' / 01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.
4. Την από 27/04/2016 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του, ΑΦΜ, κατοίκου, οδός, κατά του υπ' αριθμ. ειδοποίησης Εκκαθαριστικού Σημειώματος Φόρου Εισοδήματος Φυσικών Προσώπων της Γ.Γ.Δ.Ε., οικονομικού έτους 2012, καθώς και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.
5. Το υπ' αριθμ. ειδοποίησης Εκκαθαριστικό Σημείωμα Φόρου Εισοδήματος Φυσικών Προσώπων της Γ.Γ.Δ.Ε., οικονομικού έτους 2012, του οποίου ζητείται η επανεξέταση.
6. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α4, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 27/04/2016 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμεστε τα ακόλουθα:

Με το με αριθμ. ειδοποίησης προσβαλλόμενο Εκκαθαριστικό Σημείωμα Φόρου Εισοδήματος Φυσικών Προσώπων της Γ.Γ.Δ.Ε., που εκδόθηκε στις, δυνάμει της με αριθμ. /2016 υποβληθείσας δήλωσης φορολογίας εισοδήματος οικονομικού έτους 2012, προέκυψε στον προσφεύγοντα ποσό οφειλόμενου φόρου ύψους 74.321,39 ευρώ.

Στην εν λόγω αρχική δήλωση που υπέβαλε εκπρόθεσμα ο προσφεύγων, δήλωσε, μεταξύ άλλων, το καθαρό του εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες, ύψους 131.215,98 ευρώ, όπως αυτό προέκυψε από τη βεβαίωση αποδοχών του εργοδότη του, καθώς και το ποσό του φόρου που παρακρατήθηκε στο παραπάνω ποσό, ύψους 44.575,39 ευρώ. Ωστόσο κατά την εκκαθάριση της εν λόγω δήλωσης από τη Δ.Ο.Υ. δε λήφθηκε υπόψη το ποσό του παρακρατηθέντος φόρου, με αποτέλεσμα να προκύψει για τον προσφεύγοντα συνολικό ποσό οφειλόμενου φόρου ύψους 74.321,39 ευρώ, αποτελούμενο από κύριο φόρο ποσού 47.967,19 ευρώ (φόρος που αναλογεί 46.467,19 ευρώ πλέον επιβάρυνση φόρου αποδείξεων 1.500,00 ευρώ) και πρόσθετο φόρο λόγω εκπρόθεσμης υποβληθείσας δήλωσης ποσού 21.105,56 ευρώ

Ο προσφεύγων, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση της παραπάνω προσβαλλόμενης πράξης και τη διενέργεια νέας εκκαθάρισης του οφειλόμενου φόρου εισοδήματος, με την αφαίρεση από τον αναλογούντα φόρο του ποσού του παρακρατηθέντος φόρου, ύψους 44.575,39 ευρώ, οποίος αποδόθηκε νομίμως και εμπροθέσμως στο Ελληνικό Δημόσιο, με αποτέλεσμα ο ορθός κύριος φόρος που θα προκύψει για τη διαχειριστική περίοδο 01/01/2011-31/12/2011 να ανέρχεται στο ποσό των 3.391,80 (47.967,19 - 44.575,39) ευρώ και οι προσαυξήσεις λόγω του εκπροθέσμου της υποβολής της δήλωσης εισοδήματος να ανέρχονται στο ποσό των 1.492,40 ($3.391,80 \cdot 44\%$) ευρώ. Ο προσφεύγων προβάλλει του παρακάτω ισχυρισμούς:

- Η Δ.Ο.Υ. προέβη παράτυπα και αυθαίρετα, κατά παράβαση της αρχής της νομιμότητας, σε διασταλτική εφαρμογή των σχετικών διατάξεων του ν. 2362/1995 περί παραγραφής, με αποτέλεσμα να μην αναγνωρίσει, στο εν λόγω εκκαθαριστικό σημείωμα οικονομικού έτους 2012 τον παρακρατηθέντα φόρο που είχε ήδη καταβάλει μέσα στο οικείο έτος μέσω της εργοδότης εταιρείας του και το οποίο είχε συμπεριλάβει στη δήλωση εισοδήματος. Πιο συγκεκριμένα ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι δεν έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του δημοσίου λογιστικού αλλά αυτές της φορολογίας εισοδήματος που αφορούν την εκκαθάριση της δήλωσης, καθώς μέχρι τότε δεν υφίσταται εκκαθαρισμένη απαίτηση κατά του Ελληνικού

Δημοσίου που να αντιτάσσεται σε συμψηφισμό ή προς επιστροφή

- Παραβιάζεται κατάφωρα η συνταγματική αρχή της φορολογικής ισότητας και της απαγόρευσης της διπλής φορολογίας, καθώς επιβάλλεται σε βάρος του για δεύτερη φορά φόρος για την ίδια αιτία.
- Η Φορολογική Διοίκηση προσδιόρισε, κατά παράβαση των άρθρων 32 και 37 του ν.4174/2013, το φόρο με στοιχεία διαφορετικά από αυτά που περιέχονταν στη δήλωσή του χωρίς να του γνωρίσει τους λόγους για τους οποίους έγινε αυτό, και χωρίς προηγουμένως να τον καλέσει, ως όφειλε, προς ακρόαση παραβιάζοντας τη συνταγματική αρχή της προηγούμενης ακρόασης.

Επειδή, με τις διατάξεις της παρ. 43 του άρθρου 72 του ν. 4174/2013, όπως το αρχικό άρθρο 66 αναριθμήθηκε σε άρθρο 72 με το άρθρο 8 του ν. 4337/2015 (ΦΕΚ Α 129/17-10-2015), ορίζεται:

«43. Εφόσον με την υποβολή τροποποιητικής φορολογικής δήλωσης ή με αυτοτελές αίτημα ή καθ' οιονδήποτε άλλο τρόπο, που αφορά φορολογικό έτος, διαχειριστική περίοδο ή φορολογική υπόθεση, μέχρι την έναρξη ισχύος του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, προβάλλεται αξίωση επιστροφής φόρου, για τα σχετικά με την παραγραφή, εφαρμόζονται τα ισχύοντα μέχρι τον χρόνο έναρξης ισχύος του Κώδικα.»

Επειδή, στις διατάξεις της παραγράφου 7 του άρθρου 84 του ν. 2238/1994, όπως αυτή αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 15 του άρθρου 8 του ν. 3842/2010 και ισχύει σύμφωνα με την ΠΟΛ. 1204/29.12.2010 για τις δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος που υποβάλλονται από 23/4/2010 και μετά, ορίζεται:

«7. Η κατά του Δημοσίου απαίτηση προς επιστροφή φόρου παραγράφεται μετά τρία (3) έτη από την ημερομηνία της εμπρόθεσμης υποβολής της δήλωσης ή αν υποβληθεί εκπρόθεσμα η δήλωση, μετά τρία (3) έτη από την ημερομηνία που η δήλωση αυτή όφειλε να είχε υποβληθεί. Αν υποβληθεί ανακλητική δήλωση ή δήλωση με επιφύλαξη, η αξίωση για την επιστροφή του φόρου παραγράφεται μετά τρία (3) έτη από την ημέρα της με οποιονδήποτε τρόπο αποδοχής της.

Η αξίωση για επιστροφή φόρου βάσει υποβληθείσας εμπρόθεσμης δήλωσης αναβιώνει από την κοινοποίηση φύλλου ή πράξης ελέγχου.

Ως προς τα λοιπά θέματα της παραγραφής εφαρμόζονται οι διατάξεις του δημοσίου λογιστικού (ν.2362/1995), όπως εκάστοτε ισχύουν.»

Επειδή, όπως αναφέρεται και στα με αριθμ. πρωτ. Δ12Α 1083618 ΕΞ 2014 / 30-05-2014 και Δ12Α1178060ΕΞ 2013 / 18-11-2013 έγγραφα της Διεύθυνσης Φορολογίας Εισοδήματος του Υπουργείου Οικονομικών, σύμφωνα με την 408/2011 Γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, η οποία έγινε δεκτή από τον Αναπληρωτή Υπουργό Εξωτερικών, κοινοποιήθηκε με την ΠΟΛ. 1068/14.3.2012 και έχει εφαρμογή για φορολογικά έτη προ εφαρμογής του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, δεν είναι δυνατός ο συμψηφισμός (έκπτωση) του παρακρατηθέντος

φόρου, με κύριο φόρο που προκύπτει από τη δήλωση φόρου εισοδήματος η οποία (δήλωση) υποβλήθηκε εκπρόθεσμα και μετά την παρέλευση τριετίας από τη λήξη προθεσμίας υποβολής της.

Επειδή, με τις διατάξεις της παρ. 18 του άρθρου 72 του ν. 4174/2013, όπως το αρχικό άρθρο 66 αναριθμήθηκε σε άρθρο 72 με το άρθρο 8 του ν. 4337/2015 (ΦΕΚ Α 129/17-10-2015), ορίζεται:

«18. Για την υποβολή μετά την 1.1.2014, εκπρόθεσμων χρεωστικών δηλώσεων που αφορούν χρήσεις, περιόδους, υποθέσεις ή εν γένει φορολογικές υποχρεώσεις έως 31.12.2013, επιβάλλονται οι πρόσθετοι φόροι του άρθρου 1 του ν. 2523/1997, όπως ισχύουν κατά φορολογία και χρήση. Μετά την απόκτηση του εκτελεστού τίτλου έχουν εφαρμογή τα οριζόμενα στις διατάξεις των άρθρων 53 και 57 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας.»

Επειδή, με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του ν. 2523/1997 ορίζεται:

«1. Αν ο κατά τη φορολογική νομοθεσία υπόχρεος να υποβάλει δήλωση και ανεξάρτητα από την πρόθεση του να αποφύγει ή όχι την πληρωμή φόρου:

α) υποβάλει εκπρόθεσμη δήλωση, υπόκειται σε πρόσθετο φόρο που ορίζεται σε ποσοστό ένα τοις εκατό (1%) επί του οφειλόμενου με τη δήλωση φόρου για κάθε μήνα καθυστέρησης,

β) υποβάλει ανακριβή δήλωση, υπόκειται σε πρόσθετο φόρο που ορίζεται σε ποσοστό δύο τοις εκατό (2%) επί του φόρου την πληρωμή του οποίου θα απέφυγε λόγω της ανακρίβειας, για κάθε μήνα καθυστέρησης,

γ) δεν υποβάλει δήλωση, υπόκειται σε πρόσθετο φόρο που ορίζεται σε ποσοστό δυόμισι τοις εκατό (2,50%) επί του φόρου την πληρωμή του οποίου θα απέφυγε λόγω μη υποβολής δήλωσης, για κάθε μήνα καθυστέρησης»,

και με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 2 του ίδιου νόμου:

«1. Τα ποσοστά πρόσθετων φόρων, που ορίζονται στο προηγούμενο άρθρο υπολογίζονται κατ' αρχήν μέχρι την έκδοση της οικείας καταλογιστικής πράξης του φόρου. Ειδικά στην περίπτωση οριστικοποίησης της καταλογιστικής πράξης λόγω μη άσκησης ή εκπρόθεσμης άσκησης προσφυγής, τα ως άνω ποσοστά πρόσθετων φόρων υπολογίζονται μέχρι το χρόνο οριστικοποίησης της πράξης».

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις των παρ. 4 και 6 του άρθρου 2 του ν. 2523/97 ισχύει:

«4. Τα ποσοστά πρόσθετων φόρων δεν μπορούν να υπερβούν: α) το εξήντα τοις εκατό για την υποβολή της εκπρόθεσμης δήλωσης και β) το εκατόν είκοσι τοις εκατό για την υποβολή ανακριβούς δήλωσης ή μη υποβολή δήλωσης, του φόρου την πληρωμή του οποίου θα απέφυγε ο υπόχρεος ή του φόρου που έχει επιστραφεί στα πρόσωπα του άρθρου 41 του Κώδικα Φ.Π.Α. χωρίς να τον δικαιούνται.

6. Ο πρόσθετος φόρος λόγω εκπρόθεσμης υποβολής της δήλωσης επιβάλλεται και συμβεβαιώνεται με το φόρο της δήλωσης.....»

Επειδή, εν προκειμένω, ο προσφεύγων υπέβαλε τη δήλωση φορολογίας εισοδήματος φυσικών προσώπων οικονομικού έτους 2011 στις 10/11/2015, εκπρόθεσμα και αφού είχαν παρέλθει τρία (3) έτη από την ημερομηνία που η δήλωση αυτή όφειλε να είχε υποβληθεί, έχουν

ισχύ οι πιο πάνω αναφερόμενες διατάξεις και συνεπώς ορθώς κατά την εκκαθάριση της εκπρόθεσμης φορολογικής δήλωσης οικονομικού έτους 2011 η Φορολογική Διοίκηση δεν έλαβε υπόψη και δεν αφαίρεσε το ποσό του παρακρατηθέντος φόρου από τον υπολογιζόμενο βάσει κλίμακας συντελεστών κύριο φόρο.

Επειδή κατ' εφαρμογή της συνταγματικής επιταγής περί τήρησης της προηγούμενης ακρόασης του ενδιαφερομένου πριν από την έκδοση των ατομικών διοικητικών πράξεων, θεσπίστηκε η διαδικασία του άρθρου 28 του ν. 4174/2013 (Κ.Φ.Δ.), στην παρ. 1 του οποίου ορίζονται τα ακόλουθα:

«1. Η Φορολογική Διοίκηση κοινοποιεί εγγράφως στο φορολογούμενο σημείωμα διαπιστώσεων με τα αποτελέσματα του φορολογικού ελέγχου και τον προσωρινό διορθωτικό προσδιορισμό φόρου ο οποίος πρέπει να είναι πλήρως αιτιολογημένος. Ο φορολογούμενος δύναται να ζητά να λαμβάνει αντίγραφα των εγγράφων στα οποία βασίζεται ο διορθωτικός προσδιορισμός φόρου. Ο φορολογούμενος έχει τη δυνατότητα να διατυπώσει εγγράφως τις απόψεις του σχετικά με τον προσωρινό διορθωτικό προσδιορισμό φόρου εντός είκοσι (20) ημερών από την κοινοποίηση της έγγραφης γνωστοποίησης.»

Επειδή με την παραπάνω διάταξη προκύπτει σαφώς ότι προβλέπεται η ενημέρωση του φορολογούμενου με την έκδοση προσωρινής διορθωτικής πράξης μετά από έλεγχο. Στην προκειμένη περίπτωση όμως η προσβαλλόμενη πράξη εκδόθηκε συνεπεία της με αριθμ. /2016 υποβληθείσας δήλωσης του προσφεύγοντα και ο φόρος επιβλήθηκε βάσει αντικειμενικών κριτηρίων (κατά δέσμια ενάσκηση της αρμοδιότητας της φορολογικής αρχής), μη επηρεαζόμενων κατά νόμο από την υποκειμενική (υπαίτια) συμπεριφορά του φορολογούμενου (Στε 4037/08,1501/08,2862/06,1724/05), συνεπώς δεν τίθεται θέμα υποχρέωσης της φορολογικής διοίκησης για κλήση σε ακρόαση του φορολογούμενου προκειμένου να διατυπώσει τις απόψεις του.

Επειδή, εξάλλου, με την απόφαση 3382/2010 της 7μελούς σύνθεσης του Συμβουλίου της Επικρατείας, έγινε δεκτό ότι για την ακύρωση της διοικητικής πράξης δεν αρκεί η εκ μέρους του διοικούμενου απλή επίκληση της παράβασης του δικαιώματος διοικητικής ακρόασης αλλά πρέπει να γίνεται (στην αίτηση ακυρώσεως, προσφυγή, κ.λ.π.) και επίκληση κατά τρόπο ειδικό και συγκεκριμένο της ύπαρξης κρίσιμων στοιχείων, τα οποία αν έθετε υπόψη της διοίκησης θα οδηγούσαν σε διαφορετικό αποτέλεσμα. Επιπλέον, όπως έχει κριθεί νομολογιακά, ακόμη κι αν δεν έχει τηρηθεί η διαδικασία της προηγούμενης ακρόασης, η έλλειψη αυτή καλύπτεται, εφόσον ο φορολογούμενος ασκήσει την ενδικοφανή προσφυγή, με την οποία έχει τη δυνατότητα να προβάλλει όλους τους κρίσιμους, κατ' αυτόν, ισχυρισμούς που δεν προέβαλε κατά το στάδιο της έκδοσης της αρχικής πράξης (ΣτΕ Ολομ. 4447/2012). Συνεπώς ο ανωτέρω ισχυρισμός του προσφεύγοντα ότι η προσβαλλόμενη πράξη πρέπει να ακυρωθεί λόγω έλλειψης διοικητικής ακρόασης, κατά παράβαση του άρθρου 20 παρ. 2 του Συντάγματος, είναι οπωσδήποτε απορριπτέος ως αλυσιτελώς προβαλλόμενος.

Επειδή, σε κάθε περίπτωση, ο έλεγχος της συνταγματικότητας, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 87 παρ. 2 και 93 παρ. 4 του Συντάγματος, ανήκει στη δικαιοδοσία των Δικαστηρίων και δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα των οργάνων της Διοίκησης, τα οποία οφείλουν να εφαρμόζουν το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την απόρριψη της με ημερομηνία κατάθεσης 27/04/2016 και αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του προσφεύγοντος, ΑΦΜ

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

Τελικό Χρεωστικό: 74.321,39 €

Το παραπάνω ποσό βεβαιώθηκε με το με αριθμ. ειδοπ. εκκαθαριστικό σημείωμα φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων (ΑΧΚ) οικονομικού έτους 2012 της Γ.Γ.Δ.Ε.

Η παρούσα απόφαση να κοινοποιηθεί από αρμόδιο όργανο με τη νόμιμη διαδικασία στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο

**Με εντολή του Προϊσταμένου της
Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών**

**Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

**Ο Προϊστάμενος του Τμήματος
Επανεξέτασης Α4
ΚΑΦΗΡΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ**

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της με υποχρέωση, επί ποινή απαραδέκτου άσκησης της προσφυγής, επίδοσης επικυρωμένου αντιγράφου αυτής στην Υπηρεσία μας εντός είκοσι (20) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας για την άσκησή της (άρθ. 126 ν. 2717/99).